

**Beroep, op 1 juni 1993 ingesteld door G. Ojha tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-36/93)

(93/C 178/11)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 juni 1993 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door G. Ojha, te Korbeek-Lo (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure en V. Leclercq, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 20 oktober 1992 om verzoekers post per 1 november 1992 over te brengen naar het Directoraat-generaal „Werkgelegenheid, industriële betrekkingen en sociale zaken” te Brussel;
- voor zoveel nodig, nietig te verklaren het besluit van F. de Koster en J. Prat van 9 oktober 1992, waarbij verzoeker werd uitgenodigd de nodige maatregelen te treffen voor zijn terugkeer naar Brussel met ingang van 1 november 1992;
- verweerster te veroordelen tot betaling van 500 000 Bfr. ter vergoeding van de door verzoeker geleden immateriële schade;
- verzoeker akte te verlenen van zijn besluit, een apart beroep in te stellen ter verkrijging van vergoeding van de geleden materiële schade;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-95/92 ⁽¹⁾.

Wat het beroep tot schadevergoeding betreft meent verzoeker, dat de Commissie in haar memorie van antwoord in zaak T-95/92 R zelf heeft erkend dat hij ten gevolge van het bestreden besluit schade heeft geleden die door de in bijlage VII bij het Statuut voorziene vergoedingen slechts gedeeltelijk wordt gecompenseerd.

Hierbij komt, dat hij verscheidene malen vals is beschuldigd zonder dat de Commissie een onderzoek heeft gesteld alvorens het overplaatsingsbesluit te nemen. Dit vormt een tekortkoming waarvoor hij schadeloos dient te worden gesteld.

Voorts dient ook de schade te worden vergoed die hij in zijn beroep, zijn vermogen en huisvesting heeft geleden door de onaanvaardbare situatie van onzekerheid waarin de relaties tussen verzoeker en de Commissie zich hebben ontwikkeld.

⁽¹⁾ PB nr. C 326 van 11. 12. 1992.

**Beroep, op 3 juni 1993 ingesteld door A. M. Stahlschmidt
tegen Europees Parlement**

(Zaak T-38/93)

(93/C 178/12)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 juni 1993 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door A. M. Stahlschmidt, wonende te Bourglinster (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage

- nietig te verklaren het besluit van 9 oktober 1992, in gevolge waarvan verzoeker de sedert 1 oktober 1987 tot 1 juli 1992 onverschuldigd betaalde ontheemdingstoelage dient terug te betalen,
- verweerder te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het besluit van het Europees Parlement tot terugvordering van de ontheemdingstoelage die hem onverschuldigd is betaald sedert 1 oktober 1987, toen hij de nationaliteit verkreeg van de Lid-Staat waar de instelling is gevestigd waarbij hij is tewerkgesteld.

Hij voert aan, dat volgens artikel 85 van het Ambtenarenstatuut een onverschuldigd betaald bedrag slechts kan worden teruggevorderd, indien de bevoordeelde kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling of indien deze onregelmatigheid zo voor de hand lag dat de bevoordeelde daarvan kennis had moeten dragen.

Wat de eerste voorwaarde betreft, voert verzoeker aan, dat hij verweerder onmiddellijk op de hoogte heeft gebracht van zijn nieuwe nationaliteit, doch dat tot 25 juni 1992 elke reactie op die mededeling is uitgebleven. Wel werd de ontheemdingstoelage hem gedurende deze hele periode betaald. Wat verweerders argument betreft, dat hem op 12 juni 1989 een individuele inlichtingenfiche werd bezorgd, waarin werd gepreciseerd dat de ontheemdingstoelage per 1 oktober 1987 werd geschorst, ontkent verzoeker met klem dat hij ooit een dergelijke fiche zou hebben ontvangen. Nog afgezien hiervan, doet deze fiche niet duidelijk van de schorsing blijken.

Wat de voorwaarde betreffende de klaarblijkelijke onregelmatigheid betreft, herinnert verzoeker eraan, dat ervan wordt uitgegaan dat alleen in geval van opzet of nalatigheid aan deze voorwaarde is voldaan. Hij heeft evenwel onmiddellijk de administratie van het Europees Parlement van zijn nieuwe nationaliteit op de hoogte gebracht.

Anderzijds kon verzoeker, die geen jurist is, bij de lezing van artikel 4, lid 1, van bijlage VII bij het Statuut op goede gronden aannemen dat hij, ongeacht de verkrijging tijdens zijn loopbaan van de nationaliteit van de staat van tewerkstelling, welke nationaliteit hij vroeger niet had, verder op regelmatige wijze in het genot kon blijven van deze toelage die hem in het verleden was toegekend; deze indruk werd overigens bevestigd door het uitblijven van een weerlegging van de administratie, die pas vijf jaar en acht maanden nadat verzoeker zelf haar de relevante informatie had meegedeeld, heeft gereageerd.

Doorhaling van zaak T-41/92 (*)

(93/C 178/13)

De Derde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 mei 1993 de doorhaling in het register gelast van zaak T-41/92: F. Gouveia tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

(*) PB nr. C 173 van 9. 7. 1992.